

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.5.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgia) – K.A. ym. v. Belgian valtio

(Asia C-82/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Rajavalvonta, turvapaikka ja maahanmuutto — SEUT 20 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 7 ja 24 artikla — Direktiivi 2008/115/EY — 5 ja 11 artikla — Kolmannen maan kansalainen, jolle on määrätty maahantulokiello — Oleskelua koskeva hakemus sellaisen Euroopan unionin kansalaisen kanssa tapahtuvaa perheen yhdistämistä varten, joka ei ole milloinkaan käyttänyt liikkumisvapauttaan — Kieltäytyminen käsittelemästä hakemusta)

(2018/C 231/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: K.A., M.Z., M.J., N. N. N., O.I.O., R.I. ja B.A.

Vastaaja: Belgian valtio

Tuomiolauselma

1) Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/115/EY – ja erityisesti sen 5 ja 11 artiklaa – on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion käytännölle, jossa kolmannen maan kansalaisen, joka on sellaisen unionin kansalaisen perheenjäsen, jolla on kyseisen jäsenvaltion kansalaisuus ja joka ei ole milloinkaan käyttänyt liikkumisvapauttaan, saman jäsenvaltion alueella perheen yhdistämistä varten jättämää oleskelua koskevaa hakemusta ei oteta huomioon pelkästään siitä syystä, että kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle on määrätty kiello tulla mainitulle alueelle.

2) SEUT 20 artiklaa on tulkittava siten, että

— se on esteenä jäsenvaltion käytännölle, jossa tällaista hakemusta ei oteta huomioon pelkästään tästä syystä tutkimatta, onko kyseisen unionin kansalaisen ja mainitun kolmannen maan kansalaisen välillä sellainen riippuvuussuhde, että jos viimeksi mainitulle ei myönnetä johdettua oleskeluoikeutta, mainittu unionin kansalainen joutuisi tosiasiallisesti poistumaan koko unionin alueelta eikä hän siis voisi tosiasiaassa käyttää pääosaa niistä oikeuksista, jotka hänellä on asemansa perusteella

— kun unionin kansalainen on täysi-ikäinen, sellainen riippuvuussuhde, joka voi oikeuttaa myöntämään asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle johdetun oleskeluoikeuden kyseisen artiklan nojalla, on mahdollinen vain sellaisissa poikkeustapauksissa, joissa asianomaista henkilöä ei kaikkien merkityksellisten olosuhteiden perusteella voitaisi millään tavalla erottaa hänen siitä perheenjäsenestään, josta hän on riippuvainen

— kun unionin kansalainen on alaikäinen, tällaisen riippuvuussuhteen olemassaolon arvioinnin on perustuttava lapsen edun mukaisesti kaikkien sellaisten käsiteltävään asiaan liittyvien seikkojen huomioon ottamiseen, joita ovat muun muassa lapsen ikä, hänen fyysinen ja tunnetason kehityksensä, hänen tunnesiteensä lujuus hänen kumpaankin vanhempaansa sekä vaara, jonka lapsen erottaminen kolmannen maan kansalaisesta aiheuttaisi kyseisen lapsen tasapainolle; kyseiseen kansalaiseen oleva – biologinen tai oikeudellinen – perheside ei ole riittävä eikä asuminen yhdessä hänen kanssaan ole tarpeen tällaisen riippuvuussuhteen osoittamiseksi

- on merkityksetöntä, että kolmannen maan kansalaisen hänen perheen yhdistämistä varten jättämänsä oleskelua koskevan hakemuksen tueksi vetoama riippuvuusuhde on syntynyt sen jälkeen, kun hänen osaltaan on tehty päätös maahantulokiellosta
 - on merkityksetöntä, että kolmannen maan kansalaisen osalta tehty päätös maahantulokiellosta on tullut lopulliseksi silloin, kun hän jättää oleskelua koskevan hakemuksensa perheen yhdistämistä varten, ja
 - on merkityksetöntä, että sellaisen kolmannen maan kansalaisen osalta tehtyä päätöstä maahantulokiellosta, joka on jättänyt oleskelua koskevan hakemuksen perheen yhdistämistä varten, perustellaan sillä, ettei hän ole noudattanut paluuvuoroitettaan; kun tällaista päätöstä on perusteltu yleiseen järjestykseen liittyvillä syillä, kyseisen syyt voivat johtaa siihen, että kyseiseltä kolmannen maan kansalaiselta evätään tuohon artiklaan perustuva johdettu oleskeluoikeus, ainoastaan, jos kaikista käsiteltävän asian tosiasiallisista ja merkityksellisistä seikoista suhteellisuusperiaatteen, mahdollisesti kyseessä olevan lapsen tai kyseessä olevien lasten edun ja perusoikeuksien valossa tehdystä konkreettisesta arvioinnista ilmenee, että asianomainen merkitsee todellista, välitöntä ja riittävän vakavaa uhkaa yleiselle järjestykselle.
- 3) Direktiivin 2008/115 5 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle käytännölle, jonka mukaan sellaisen kolmannen maan kansalaisen osalta, johon on jo kohdistettu palauttamispäätös, johon on liitetty vielä voimassa oleva päätös maahantulokiellosta, tehdään palauttamispäätös ottamatta huomioon sellaisia hänen perhe-elämänsä liittyviä seikkoja – muun muassa hänen alaikäisen lapsensa etua –, jotka on mainittu tällaisen maahantulokiellon määräämisen jälkeen perheen yhdistämistä varten jätetyssä oleskelua koskevassa hakemuksessa, paitsi jos asianomainen olisi voinut vedota tällaisiin seikkoihin aikaisemmin.

(¹) EUVL C 145, 25.4.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 2.5.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg (Alankomaat) ja Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) – K. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16) ja H. F. v. Belgian valtio (C-366/16))

(Yhdistetyt asiat C-331/16 ja C-366/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin kansalaisuus — Vapaata liikkumista ja oleskelua jäsenvaltioiden alueella koskeva oikeus — Direktiivi 2004/38/EY — 27 artiklan 2 kohdan toinen alakohta — Maahantulo- ja oleskeluoikeuden rajoittaminen yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen taikka kansanterveyteen liittyvistä syistä — Karkottaminen maan alueelta yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä — Käyttäytyminen, joka muodostaa yhteiskunnan olennaiseen etuun vaikuttavan todellisen, välittömän ja riittävän vakavan uhan — Henkilö, jonka turvapaikkahakemus on hylätty Geneven yleissopimuksen 1 artiklan F kohdassa tai direktiivin 2011/95/EU 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen syiden perusteella — 28 artiklan 1 kohta — 28 artiklan 3 kohdan a alakohta — Suoja karkottamista vastaan — Oleskelu vastaanottavan jäsenvaltion alueella edelliset kymmenen vuotta — Yleistä turvallisuutta koskevat pakottavat syyt — Käsite)

(2018/C 231/04)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg ja Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pääasian asianosaiset

Kantajat: K. (C-331/16) ja H.F. (C-366/16)

Vastaajat: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16) ja Belgian valtio (C-366/16)